

31.8.2016

OPINIA

Komisji Handlu Międzynarodowego

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie strategii UE dotyczącej skroplonego gazu ziemnego i
magazynowania gazu
(2016/2059(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Stelios Kouloglou

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Handlu Międzynarodowego zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uważa, że wszyscy obywatele UE muszą mieć dostęp do bezpiecznych i przystępnych cenowo dostaw energii; w tym kontekście zwraca uwagę na bieżącą sytuację na światowych rynkach LNG, na których nadwyżka podaży doprowadziła do obniżenia cen, co stwarza szansę na zapewnienie odbiorcom w UE niższych kosztów energii dzięki stosunkowo tańszym dostawom gazu; podkreśla, że bezpieczna, przystępna cenowo i zrównoważona energia jest istotną siłą napędową gospodarki europejskiej oraz ma zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności przemysłowej; wzywa UE i państwa członkowskie, by w ramach unijnej strategii energetycznej potraktowały priorytetowo likwidację ubóstwa energetycznego przez określenie celów na poziomie państw członkowskich oraz by poprawiły dostawy energii dzięki wymianie najlepszych praktyk na szczeblu UE;
2. podkreśla, że handel odgrywa kluczową rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa energetycznego oraz że silne partnerstwa energetyczne, wzmocnione dzięki włączaniu rozdziałów o energii do unijnych umów handlowych, to podstawowe narzędzia; uważa, że niezwykle ważne jest, by polityka handlowa UE zwiększała dywersyfikację źródeł energii UE i państw członkowskich UE oraz ograniczała ich zależność od importowanej energii pochodzącej od zbyt małej liczby dostawców; podkreśla, że UE powinna poszukiwać nowych partnerstw, przeanalizować już istniejące i podjąć konkretne rozmowy na temat energii z innymi partnerami, m.in. w regionie Azji Środkowej, Afryki Północnej i Ameryk; zauważa, że UE powinna odgrywać bardziej aktywną rolę na międzynarodowej scenie dyplomacji energetycznej; wzywa do zapewnienia większej spójności między polityką handlową a polityką energetyczną UE; podkreśla konieczność zwiększenia przejrzystości w międzynarodowych negocjacjach dotyczących LNG; uważa, że obecne i przyszłe negocjacje z takimi partnerami jak USA i Australia powinny uwzględniać w wyraźny sposób problematykę energii; podkreśla, że UE powinna ściśle współpracować z partnerami międzynarodowymi na rzecz konkurencyjnego i przejrzystego światowego rynku LNG;
3. podkreśla, że bezpieczeństwo dostaw gazu na szczeblu państw członkowskich poprawiłoby się dzięki większej dywersyfikacji źródeł dostaw, co można osiągnąć za pośrednictwem międzynarodowego handlu LNG i zwiększeniu przepływów transgranicznych; podkreśla, że państwa członkowskie powinny priorytetowo dążyć do dywersyfikacji dostaw, kiedy następuje uzależnienie od pojedynczych punktów dostaw;
4. zwraca uwagę, że handel przyczynia się do rozwoju rynku gazu na szczeblu globalnym, powinien się jednak skupiać na takich priorytetach jak budowa odpowiedniej infrastruktury, w tym zdolności magazynowania i skraplania, w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i ograniczenia ryzyka uzależnienia od jednego lub małej liczby źródeł;
5. uważa, że UE, stając się ważnym rynkiem, może przyczynić się do zmiany zasad handlu gazem, by poprawić elastyczność i konwergencję globalnych rynków gazu;

6. uważa, że prace nad strategią UE dotyczącą LNG i magazynowania gazu powinny iść w parze z pracami nad opublikowanym w lutym 2016 r. wnioskiem Komisji w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 994/2010, ponieważ LNG i magazynowanie gazu może zapewnić nieodzowne rozwiązania w razie kryzysu dostaw gazu;
7. podkreśla, że światowy rynek LNG stanowi istotną szansę na zmniejszenie zależności energetycznej państw członkowskich, które są w dużym stopniu uzależnione od jednego dostawcy; wskazuje na przykład Polski, gdzie nowy terminal LNG znacznie zdywersyfikuje możliwości dostaw, zapewniając 4,9 mld m³ gazu rocznie – czyli równowartość jednej trzeciej rocznego zużycia Polski – i zmniejszając o połowę uzależnienie od importu rurociągiem z Rosji;
8. przypomina, że w celu sprostania aktualnym wyzwaniom i zrealizowania celów w zakresie energii i zmiany klimatu w kontekście światowych ograniczeń w tych obszarach polityki Unia Europejska i jej państwa członkowskie muszą, na podstawie obowiązujących ram prawnych i konwencji wielostronnych, podjąć też wspólne działania na arenie międzynarodowej przez podnoszenie kwestii bezpieczeństwa energetycznego i zrównoważoności na międzynarodowych forach handlowych, w tym we współpracy z krajami partnerskimi uzależnionymi od importu gazu; uważa, że jednocześnie UE powinna wspierać i promować efektywność energetyczną;
9. podkreśla potrzebę zapewnienia jak najlepszej ochrony środowiska przy planowaniu, budowie i wykorzystywaniu LNG, jak również przy eksploatacji lokalnych rezerw i źródeł, a ponadto potrzebę przestrzegania międzynarodowych norm pracy w zakresie BHP; podkreśla potrzebę zwiększania wiedzy na temat wpływu importowanego LNG na środowisko naturalne, klimat i społeczeństwo; przypomina o potrzebie angażowania społeczności lokalnych i posilkowania się realistycznymi ocenami zużycia, a w przypadku budowy – planowania nowej infrastruktury; podkreśla, że przejście na LNG oferuje możliwości uniezależnienia transportu morskiego od węgla; wzywa UE do zapewnienia wsparcia finansowego dla realizowanych w tym celu projektów europejskich;
10. przypomina, że aby wspierać tworzenie społeczeństwa niskoemisyjnego, państwa członkowskie muszą zmniejszyć swoją zależność od paliw kopalnych w perspektywie długoterminowej, a w perspektywie średnioterminowej przejść od wytwarzania energii elektrycznej przez spalanie węgla do wytwarzania energii przez spalanie gazu; zwraca uwagę, że niskie ceny gazu w 2015 r. przyniosły większą konkurencyjność wytwarzania energii z gazu w porównaniu do węgla;
11. uważa, że gaz jest paliwem przejściowym w procesie przekształcania systemu energetycznego opartego na paliwach kopalnych w system oparty na energii ze źródeł odnawialnych, co musi stanowić długoterminowy cel dążeń do łagodzenia skutków zmiany klimatu;
12. podkreśla potencjał LNG jako alternatywy dla bardziej zanieczyszczających paliw konwencjonalnych wykorzystywanych w transporcie;
13. zauważa, że zgodnie z szacunkami import gazu do UE zwiększy się do 2030 r., nawet jeżeli jednocześnie popyt na ten surowiec w UE pozostanie na tym samym poziomie lub

się zmniejszy; podkreśla, że zmniejszenie zapotrzebowania na energię oraz propagowanie efektywnych energetycznie, odnawialnych i lokalnych źródeł energii to jedne z najskuteczniejszych narzędzi ograniczenia zależności od zewnętrznych źródeł energii; przypomina, że UE ma znaczną ogólną nadwyżkę zdolności importu LNG, ale ta nadwyżka nie rozkłada się równo pod względem geograficznym;

- a) podkreśla, że LNG i magazynowanie gazu przyczynią się do położenia kresu wszelkiego rodzaju izolacji energetycznej państw członkowskich i regionów UE dzięki wsparciu bardziej odległych i/lub gorzej połączonych państw członkowskich i regionów w dywersyfikacji ich źródeł i dróg dostaw przez tworzenie nowych terminali LNG, systemów dystrybucji i połączeń międzysystemowych z możliwością odwrócenia przepływu;
- b) podkreśla, że lokalna produkcja gazu w Europie maleje, gdyż w 2015 r. wyniosła w UE 119 mld m³, czyli o 9 % mniej niż w 2014 r.; podkreśla w tym kontekście potrzebę zwiększenia importu i wzywa Komisję do dalszego poszukiwania nowych możliwości handlowych;

14. uważa, że szczególnie ważna jest polityka handlowa stwarzająca przedsiębiorstwom prywatnym i publicznym w państwach członkowskich UE znaczne możliwości w zakresie czystych, bezpiecznych i efektywnych energetycznie technologii, zwłaszcza w świetle rosnącego globalnego zapotrzebowania na energię; wzywa do znacznych obniżek taryf na czyste technologie w ramach inicjatywy na rzecz towarów związanych z przemysłem ekologicznym, a także w ramach unijnych umów o wolnym handlu, które muszą usuwać bariery pozataryfowe w handlu źródłami energii;

15. wzywa zatem do pełnego wykorzystania zdolności regazyfikacyjnej UE oraz do dostatecznej integracji terminali z siecią przesyłową w całej UE; podkreśla rosnące znaczenie strategiczne magazynowania gazu dla zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku gazu w UE oraz zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego;

16. podkreśla, że UE powinna wspierać inwestycje w LNG, dając pierwszeństwo bardziej odległym i/lub gorzej połączonym państwom członkowskim i regionom, za pośrednictwem takich unijnych instrumentów finansowych jak Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych i instrument „Łącząc Europę”, które będą przyciągać do UE globalny kapitał inwestycyjny;

17. podkreśla konieczność dokonania oceny bieżących i przyszłych potrzeb, a także rodzaju infrastruktury magazynowania i regazyfikacji w Unii;

18. wyraża zaniepokojenie, że import gazu z Rosji był w 2015 r. o 7 % wyższy niż w 2014 r. oraz że w 2015 r. 41 % gazu importowanego spoza UE pochodziło z Rosji; podkreśla kluczową rolę LNG i magazynowania gazu nie tylko w zwiększaniu efektywności i stosowania energii ze źródeł odnawialnych, ale również w zmniejszaniu uzależnienia od rosyjskiego gazu;

19. podkreśla znaczenie rozdziału porozumienia w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP) dotyczącego energii i surowców dla bezpieczeństwa energetycznego UE; z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji na rzecz zniesienia ograniczeń eksportu gazu ze Stanów Zjednoczonych do UE;

20. uważa, że 12,2 mld m³ rocznie, jakie terminal Sabine Pass LNG na amerykańskim Wschodnim Wybrzeżu doda do rynku w 2016 r., wraz z potencjalnymi dalszymi 74 mld m³ w ramach różnych projektów realizowanych w Stanach Zjednoczonych do 2020 r., stanowi dla Europy istotną szansę na zacieśnienie stosunków ze Stanami Zjednoczonymi w dziedzinie handlu energią; uważa, że zakończenie prac nad rozdziałem TTIP dotyczącym energii i surowców znacząco zwiększy możliwości dostaw gazu do UE;
21. uważa, że kompletny, konkurencyjny i dobrze funkcjonujący wewnętrzny rynek gazu ze strategicznymi punktami dostaw importowanego LNG ze źródeł spoza UE jest kluczowy dla zapewnienia obywatelom UE bezpieczeństwa energetycznego i przystępności cen; przypomina w tym kontekście o unijnej liście projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, o której mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/89, i wzywa państwa członkowskie do jak najszybszej realizacji 77 projektów gazowych;
22. zauważa, że ceny transakcyjne LNG zmniejszają się w skali międzynarodowej i że zmniejszyły się też różnice cen między importem za pośrednictwem gazociągów a LNG; uważa, że istotne znaczenie ma też wzmocnienie umów długoterminowych w sektorze LNG w celu ograniczenia kryzysów rynkowych, zmniejszenia ekspozycji na ryzyko finansowe oraz przyciągnięcia inwestycji infrastrukturalnych; zauważa, że rozwój nowych terminali LNG i dywersyfikacja źródeł dostaw, zwłaszcza w regionach Morza Śródziemnego, Morza Czarnego i Morza Kaspijskiego, umożliwi konkurencję na rynku gazu oraz zastąpi import gazu ziemnego na bazie umów indeksowanych według cen ropy naftowej, co zwiększy zdolności negocjacyjne UE;
23. wspiera Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i państwa członkowskie w ich aktywnym zaangażowaniu w dyplomację energetyczną w celu promowania opartego na zasadach, przejrzystego i dobrze funkcjonującego globalnego rynku gazu;
24. podkreśla szczególne znaczenie bezpiecznych i dostępnych pojemności magazynowych LNG, które sprawiają, że wspólna infrastruktura będzie bardziej elastyczna i łatwiej będzie ją dostosować do możliwych wahań dostaw, co umożliwiłoby znaczne zmniejszenie zależności energetycznej;
25. zwraca uwagę, że przedsiębiorstwa europejskie powinny mieć możliwość prowadzenia działalności na rynkach energii państw trzecich bez ograniczeń i na takich samych warunkach jak przedsiębiorstwa krajowe; zwraca uwagę, że przedsiębiorstwa z państw trzecich działające na europejskich rynkach energii muszą przestrzegać prawa europejskiego; zauważa, że takie podmioty muszą mieć przejrzystą strukturę umożliwiającą śledzenie ich udziałowców.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	31.8.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 27 -: 5 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Laima Liucija Andrikienė, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Karoline Graswander-Hainz, Yannick Jadot, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Franck Proust, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Edouard Ferrand, Seán Kelly, Stelios Kouloglou, Georg Mayer, Bolesław G. Piecha, Jarosław Wałęsa